

Prima poesia classificata: “Al böcc” di Lorenzo Andreoletti

Al böcc

Pasävi giò de pòos e ne l'asfàlt o vist un böcc,
ròba de pòoch, pensävi, perché inšci a öcc
quel böcc su la štràda, špostàa un po' su la déštra
l'éra grand còme ‘na fondina de minéštra.
Pròpi alòra al pasàva na guàrdia comunàal,
al gh'è giràa in gir e po' l'a cominciàa a guardàal,
al g'a pensàa su ben e a la fin l'a decidüü
che l'era ‘n probléma mòlto püsée gran de lüü.
Per troà la soluziòn l'a ciamàa al comandàant,
e i en štaa scià in trii con sirenà e lampeggiàant.
Dopo ‘n consült i en rivàa a la conclūsiòn:
al sarés staa ‘n técnich a troà la solūzion.
Finàlment l'é rivàa al geòmetra del Comūün
E l'a decidüü che de lì al pasàva pù nesūün.
I an metüü giò i transèn per la deviazìòn,
intant i àvesen ciapàa la giūšta decisiòn.
Ormai la situaziòn la s' éra fàda crítica
E la decisiòn l'àvess dovüü vess politica.
I an convocàa d'ürgénza al Consìglio Comunàal
Che l'a decidüü de domandà ‘n paréer legaàal.
Al paréer de ò'avocàt l'è rivàa dòpo trii dì
E in mezz a tànti paròi al diséva inšci:
sūbit l'ocoréva ‘n càrtel de segnalaziòn
per la velocità con ‘na limitaziòn,
e ‘l precisàva che ‘l Comūün, per parès al cüü,
de càrtei l'àvess dovüü méten su àlmeno düü,
domà inšci, se ‘l capitàva ‘n incidént,
l'Amminištraziòn ghe n'àvess impodüü de gnént,
e quaidüün al podéva ànca špacàas la zūca
l'éra asée scrìv sul càrtel: "Attenzione buca".
Adéss al ghe voréva ‘n po' de paziénza:
mancàva ‘l perméss de la Sovrintendénza.
I an mandàa ‘n técnich in misiòn a Milàn
che l'é tornàa con l'autorizaziòn in màn.
Sūbit al laorà se podéva incominciàl:
baštava rišpetà la prešcriziòn nel šcern al pàl.
A Ciavéna se po' mìnga pientà i pai rodóond
per podè fa quaicòs de divérs da tūto al móond.
Štavòlta i an saràa ‘n öcc perché, a vess sincéer,
al mancàva amò al nulla osta di pompiéer.
L'ürgénza l'a evitàa 'n àpalt internaziònal
e inšci l'è rivàa l'imprésa a pientà ‘n pàl.
Con un šcàvadoo, 'na botūmiera e ‘l das de fa

nel gir de quàter dì i an finii 'l laorà.
Al pàl l'era lì driz blocàa con botŭm
ma per intànt al pòdeva pasà gnamò nesŭn.
I en rivàa in quàter a mett in pè düü trabatèi
e po' i špecialisti i an tacàa su i cartèi
e, àpena i en štaa su i segnài coi rifrangént,
gh'è štaa 'l còlaudo per po' fa pasà la gént.
Son ripasàa de Ciavéna dòpo 'n mesét
e ormai quel böcc l'era diventàa 'n bell laghét,
un laghét tanto béll e profòond che, quand al piööv,
i podesen ànca rivà i ran a met giò i ööv.
Adéss ormài de štopà 'l böcc na parlén gnànca,
dopo tŭti sti laorà i en i ghéi che mànca.
Al ghe vor specià la nòva finanziària
con i fòndi per podè butà tüt per ària.
Un mes fa l'éra àsee 'n stradìn con la caréta
e 'na badilàda de càtram con la geréta.